

RZECZPOSPOLITA POLSKA
PROKURATURA KRAJOWA
PIERWSZY ZASTĘPCA
PROKURATORA GENERALNEGO

SEKRETARIAT
Biuro I. i II. Senatów
Warszawa, dnia 21.08.16
1553

Warszawa, dnia 22 września 2016 r.

PK II Ko, 663.2016

SEKRETARIAT WARSZAWSKIEGO SĄDU
Warszawa, dnia 23.09.2016
1563

Pan
Stanisław Karczewski
Marszałek Senatu
Rzeczypospolitej Polskiej

Sławomir Paweł Heurath

Dot.: BM-I-071-409/16/2

W odpowiedzi na pismo z dnia 26 sierpnia 2016 r. oraz załączone do niego oświadczenie pana Senatora Roberta Mamątowa złożone podczas 23. posiedzenia Senatu RP, nadesłane do Prokuratury Krajowej za pośrednictwem Ministerstwa Sprawiedliwości, uprzejmie informuję, iż w sprawach zgłaszanych przez pana L S

toczyło się szereg postępowań, w toku których ocenie poddano m.in. kwestie prawidłowości działań podejmowanych przez Krajowy Zarząd Gospodarki Wodnej oraz Regionalny Zarząd Gospodarki Wodnej w Warszawie w związku z zagospodarowaniem terenów przylegających do tzw. starorzecza rzeki Kamiennej i wzniesienia na nich nasypów ziemnych stanowiących formę ochrony przeciwpowodziowej.

Postanowieniem z dnia 23 listopada 2011 r. prokurator Prokuratury Rejonowej w Ostrowcu Świętokrzyskim odmówił wszczęcia śledztwa w sprawie przekroczenia w okresie od 19 kwietnia 2010 r. do 18 października 2011 r. w Ostrowcu Świętokrzyskim i w Warszawie uprawnień i niedopełnienia obowiązków przez funkcjonariuszy publicznych – pracowników administracji rządowej zatrudnionych w Regionalnym Zarządzie Gospodarki Wodnej w Warszawie oraz w ramach tej instytucji w Zarządzie Zlewni Kamiennej i Radomki w Ostrowcu Świętokrzyskim, poprzez nieuwzględnienie postulatów L S odnoszących się do zagospodarowania starorzecza rzeki Kamienna w Stokach Starych, w szczególności w zakresie udrożnienia i umożliwienia

swobodnego przepływu cieków wodnych na obszarze tego starorzecza i działania przez to na szkodę interesu publicznego – Skarbu Państwa, tj. o czyn zabroniony z art. 231 § 1 kk – wobec braku znamion czynu zabronionego. Postanowienie to uprawomocniło się w dniu 14 grudnia 2011 r.

Ponadto Prokuratura Rejonowa Warszawa-Wola w Warszawie pod sygn. 6 Ds 344/14/II nadzorowała śledztwo w sprawie:

- niedopełnienia w okresie 2011-2013 w Warszawie obowiązków przez pracowników Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej w Warszawie w związku z niepodjęciem działań mających na celu ochronę starorzecza rzeki Kamiennej objętej programem Natura 2000, czym wyrządzono szkodę w bliżej nieokreślonej kwocie, tj. o czyn zabroniony z art. 296 § 1 kk;
- niedopełnienia w okresie 2011-2013 w Warszawie obowiązków i nadużycia uprawnień przez funkcjonariuszy publicznych z Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej w Warszawie w związku z niepodjęciem działań mających na celu ochronę starorzecza rzeki Kamiennej objętej programem Natura 2000, czym działano na szkodę interesu publicznego, tj. o czyn zabroniony z art. 231 § 1 kk;
- kradzieży w bliżej nieokreślonym czasie, nie później niż do dnia 28 lipca 2014 r., nieruchomości w postaci terenu należącego do społeczności w starorzeczcu rzeki Kamiennej, tj. o czyn zabroniony z art. 278 § 1 kk;
- niszczenia w bliżej nieokreślonym czasie, nie później niż do dnia 28 lipca 2014 r., nieruchomości w postaci terenu należącego do społeczności w starorzeczcu rzeki Kamiennej, tj. o czyn zabroniony z art. 288 § 1 kk.

Postępowanie to zostało zakończone postanowieniem o umorzeniu śledztwa, zatwierdzonym przez prokuratora w dniu 30 grudnia 2014 r., przy czym podstawą umorzenia był brak znamion czynu zabronionego. Pan L S złożył na tę decyzję procesową zażalenie, jednak Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie środkiem odwoławczym nie uwzględnił i zaskarżone postanowienie utrzymał w mocy (postanowienie sygn. III Kp 180/15 z dnia 11 marca 2015 r.). W dniu 18 marca 2015 r. pan L S wniósł o podjęcie śledztwa na nowo, który to wniosek został w dniu 3 kwietnia 2015 r. rozpoznany negatywnie przez Zastępcę Prokuratora Rejonowego

Warszawa-Wola w Warszawie. Z uwagi na fakt, iż pan L S nadal kierował pisma w przedmiotowej sprawie, akta postępowania zostały zbadane w Prokuraturze Okręgowej w Warszawie (sygn. IV 2 Dsa 117/15/W), nie znaleziono jednak uchybień w merytorycznej decyzji procesowej ani podstaw do kontynuowania śledztwa. Nadto sprawa poddana została analizie w Prokuraturze Apelacyjnej w Warszawie (sygn. Ap IV Dsa 252/15/W), gdzie również nie stwierdzono nieprawidłowości, dzieląc stanowisko wyrażone w postanowieniu o umorzeniu śledztwa.

Pan L S złożył ponadto zawiadomienie o przestępstwie do Prokuratury Rejonowej Warszawa-Praga Północ w Warszawie. Postanowieniem sygn. 2 Ds 479/14 z dnia 31 października 2014 r. prokurator umorzył śledztwo w sprawie zaistniałego w okresie od 2011 r. do 13 sierpnia 2014 r., wbrew wynikającemu z ustawy zobowiązaniu do zajmowania się sprawami majątkowymi Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Warszawie, wyrządzenia w/wymienionej jednostce znacznej szkody majątkowej poprzez niedopełnienie obowiązku polegające na niepodjęciu działań zmierzających do ochrony stanu starorzecza w w obrębie posesji nr i w pobliżu ujścia do rzeki oraz do usunięcia uchybień stwierdzonych w zakresie zarządzania tym terenem, tj. o czyn z art. 296 § 1 kk – wobec braku znamion czynu zabronionego. Natomiast zarządzeniem z dnia 26 listopada 2014 r. prokurator odmówił przyjęcia zażalenia pana L S jako wniesionego przez osobę nieuprawnioną. Sąd Rejonowy dla Warszawy-Pragi Północ postanowieniem z dnia 23 stycznia 2015 r. (sygn. III Kp 2105/14) utrzymał w mocy przedmiotowe zarządzenie, jednocześnie stwierdził jednak, że choć gospodarzem postępowania jest prokurator, to zdaniem sądu należałoby podjąć czynności mające na celu ustalenie, czy doszło do popełnienia przestępstwa.

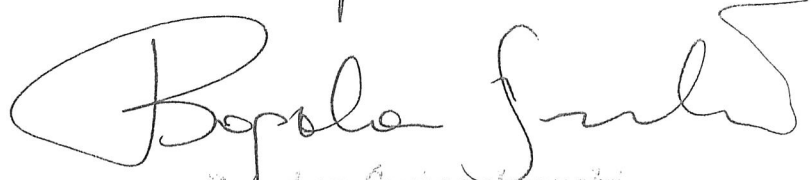
Sprawa została poddana analizie w Prokuraturze Okręgowej Warszawa-Praga w Warszawie (sygn. IV 2 Dsa 19/15), gdzie decyzję o umorzeniu śledztwa uznano za przedwczesną, stwierdzając jednocześnie, iż kwestia działań podejmowanych przez Regionalny Zarząd Gospodarki Wodnej wymaga dalszego wyjaśnienia.

W dniu 19 sierpnia 2015 r. postępowanie zostało podjęte na nowo, a w jego toku zabezpieczono obszerną dokumentację i przesłuchano w charakterze świadka pracownika Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej. Postanowieniem z dnia 25 sierpnia

2015 r. sygn. 2 Ds 383/15 prokurator Prokuratury Rejonowej Warszawa-Praga Północ umorzył śledztwo w sprawie zaistniałego w okresie od 19 października 2011 r. do 13 sierpnia 2014 r. niedopełnienia obowiązków przez funkcjonariuszy publicznych – pracowników administracji rządowej zatrudnionych w Regionalnym Zarządzie Gospodarki Wodnej w Warszawie poprzez niewdrożenie rozwiązań zapewniających zachowanie zasobów przyrody w obrębie zlokalizowanego w miejscowości ciek w wodnego zwanego dawniej , a obecnie zwyczajowo „starorzeczem”, czym działano na szkodę interesu publicznego – Skarbu Państwa, tj. o czyn z art. 231 § 1 kk – wobec braku znamion czynu zabronionego. Zarządzeniem z dnia 7 października 2015 r. prokurator odmówił przyjęcia zażalenia L S jako wniesionego przez osobę nieuprawnioną. Zarządzenie to zostało postanowieniem Sądu Rejonowego dla Warszawy-Pragi Północ z dnia 8 grudnia 2015 r. sygn. III Kp 1742/15 utrzymane w mocy.

Po raz kolejny akta sprawy poddane zostały analizie w Prokuraturze Okręgowej Warszawa-Praga w Warszawie (sygn. PO IV 2 Dsn 85.2016) – jak wynika z notatki datowanej na 29 lipca 2016 r. nie stwierdzono uchybień i postanowienie z dnia 25 sierpnia 2015 r. o umorzeniu śledztwa uznano za zasadne.

Pomimo jednak takich ocen akta wymienionych powyżej spraw Prokuratury Rejonowej w Ostrowcu Świętokrzyskim, Prokuratury Rejonowej Warszawa-Wola oraz Prokuratury Rejonowej Warszawa-Praga Północ w Warszawie poddane zostaną analizie w Prokuraturze Krajowej, po czym zostanie Pan Marszałek poinformowany o ewentualnych nowych ustaleniach i decyzjach śledczych.

n p w a r i a

Bogdan Święczkowski